

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพยากรณ์ราคาสิทธิอ้างอิงกับดัชนีกลุ่ม 50 หลักทรัพย์โดยแบบจำลองแบล็คและโชลส์ โดยเลือกตราสารสิทธิในการซื้อ (Call Option) และตราสารสิทธิในการขาย (Put Option) ที่มีสิทธิอ้างอิงกับดัชนีกลุ่ม 50 หลักทรัพย์ (SET50 Index Option) ในช่วงระดับ 660-740 ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหว ในช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2553 ถึง 28 ธันวาคม พ.ศ.2553 รวมทั้งสิ้น 60 วันทำการ

การทดสอบความนิ่งของข้อมูลอนุกรมเวลา หรือ ยูนิทรูท พบว่าการเคลื่อนไหวของดัชนีกลุ่ม 50 หลักทรัพย์ (SET50) และราคาปิดของสิทธิในการซื้อ สิทธิในการขายของ SET50 Index Option ในช่วงระดับ 660-740 มีลักษณะหนึ่งที่ Order of Difference เท่ากับ I(1)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว (Cointegration) พบว่าการเคลื่อนไหวของดัชนีกลุ่ม 50 หลักทรัพย์ (SET50) และราคาปิดของสิทธิในการซื้อ สิทธิในการขายของ SET50 Index Option ในช่วงระดับ 660-740 มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว กล่าวคือทั้งในกรณีที่ดัชนีกลุ่ม 50 หลักทรัพย์ (SET50) เป็นตัวแปรอิสระ โดยที่สิทธิในการซื้อ สิทธิในการขายของ SET50 Index Option ในช่วงระดับ 660-740 เป็นตัวแปรตาม

จากการทดสอบพบว่า ผลที่ได้จากการพยากรณ์โดยแบบจำลองแบล็คและโชลส์ มีความเคลื่อนไหวใกล้เคียงกันกับ SET50 Index Call Option มากกว่าการพยากรณ์โดยวิธี Cointegration ซึ่งในช่วงทำการพยากรณ์ ดัชนีกลุ่ม 50 หลักทรัพย์ (SET50) มีการแกว่งตัว คือวันที่ 27 ธันวาคม 2553 ปิดที่ 709.82 และวันที่ 28 ธันวาคม 2553 ปิดที่ 717.43 จะอยู่ในช่วงระดับ 700-720 ดังนั้น ณ ช่วงระดับราคาที่ต่ำกว่า 700-720 จะทำกำไรได้ดี

และในส่วนของ SET50 Index Put Option พบว่าผลพยากรณ์โดยแบบจำลองแบล็คและโชลส์ มีความเคลื่อนไหวใกล้เคียงกันกับ SET50 Index Put Option มากกว่าการพยากรณ์โดยวิธี Cointegration ซึ่งในช่วงทำการพยากรณ์ ดัชนีกลุ่ม 50 หลักทรัพย์ (SET50) มีการแกว่งตัว คือวันที่ 27 ธันวาคม 2553 ปิดที่ 709.82 และวันที่ 28 ธันวาคม 2553 ปิดที่ 717.43 จะอยู่ในช่วงระดับ 700-720 ดังนั้น ณ ช่วงระดับราคาที่สูงกว่า 700-720 จะทำกำไรได้ดี

5.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

คาดว่าในอนาคตตลาดอนุพันธ์แห่งประเทศไทย จะมีการพัฒนาให้มีสินค้าอ้างอิงอื่นๆ เพิ่มขึ้น ตลาดอนุพันธ์ประเภทออปชั่น จึงมีบทบาทในการทำกำไรและบริหารความเสี่ยง

ในศึกษาครั้งนี้ได้เปรียบเทียบการพยากรณ์ราคาของออปชั่นโดยแบบจำลองแบล็คและโชลส์กับการพยากรณ์โดยวิธี Cointegration จะเห็นได้ว่าผลพยากรณ์จากแบบจำลองแบล็คและโชลส์ มีผลพยากรณ์ที่แม่นยำกว่า

ดังนั้นการคาดการณ์หรือการพยากรณ์ที่ดี จะเป็นประโยชน์ต่อทำกำไรและการป้องกันความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่สนใจทำการศึกษาถึงความสามารถในการพยากรณ์ของแบบจำลองแบล็คและโชลส์ ควรพิจารณาใช้แบบจำลองอื่นๆนอกเหนือจากการพยากรณ์โดยวิธี Cointegration มาพิจารณา และแบบจำลองแบล็คและโชลส์ เป็นสมการทางคณิตศาสตร์ทุกตัวแปร มีผลต่อการพยากรณ์ ผู้ทำการศึกษาควรพิจารณาถึงตัวแปรที่มีความเหมาะสมกับสมการ ซึ่งจะทำให้เกิดความแม่นยำในการพยากรณ์มากขึ้น และการกำหนดกลยุทธ์ในการลงทุนได้